

PROP DE VOSALTRES

Quaresma. Crist parla d'amor i de sacrifici

Dimecres anomenat «de cendra» (aquest any, el 10 de febrer) comença el temps de la Quaresma, temps dedicat a preparar el gran dia de la Pasqua, quan celebrem la Resurrecció del Senyor que fa noves, d'una manera admirable, totes les coses.

L'Església viu amb immensa alegria aquesta festa central de l'any i demana a tots els cristians una preparació adequada dels cors (pensaments, paraules, accions) perquè així sigui. Això ens obliga a un plus de coherència personal i exigència comunitària. Volem prendre seriosament la Quaresma. Volem, la mateixa Església, informar a la resta de la societat del seu significat, amb la finalitat de col·laborar des de les seves conviccions morals (generositat, austeritat, dignitat de la persona, respecte absolut per la vida ...) amb altres grups que brinden servei i beneficien a l'altre.

Recordar, amb respecte i dignitat, sense menysvaloracions ni rebaixes, que el període de prepara-

ció és una obligació conseqüent amb la fe i amb el ministeri. Els pastors recordar-ho als fidels, els pares als fills, els mestres als seus alumnes i, en definitiva, els germans tots entre si. Aquesta actitud ens permet expressar la preocupació per una vivència exigent de la fe i ajuda els altres a complir el mandat universal del Senyor. M'adono de com cada any faig aquest senzill recordatori a la comunitat de la qual sóc responsable. Abans a Menorca, ara a Lleida. En ocasions, amb paraules pròpies, en altres, amb un resum del Missatge que el Papa dirigeix a tots els cristians del món en aquest temps quaresmal.

Per les connotacions de l'actual Any Jubilar de la Misericòrdia i per l'empàtica acceptació del seu contingut, desitjo convidar tothom a llegir el missatge que ha fet públic el Papa per a aquesta ocasió. És molt breu i suggeridor. Podeu trobar el seu contingut amb facilitat en les xarxes socials o imprès en les tauletes de les parròquies. Per la

meva part, intento resumir el text aportant algunes claus de lectura.

Títol: «EL QUE JO VULL ÉS AMOR, I NO SACRIFICI» (Mt 9,13). LES OBRES DE MISERICÒRDIA EN EL CAMÍ JUBILAR. Són molt significatives les paraules de Jesús en l'Evangeli. Com a radical exigència, Jesús busca la completa donació de si mateix a l'altre, més que l'esforç de repetir sacrificis només motivats pel compliment exterior de les normes.

Tres apartats: 1. Maria, icona de l'Església que evangelitza perquè és evangelitzada. 2. L'aliança de Déu amb els homes: una història de misericòrdia. 3. Les obres de misericòrdia.

Ens proposa la Mare de Jesús com a model i exemple de disponibilitat, de comportament i de confiança absoluta en Déu. És la dona que estima amb un cor ple de misericòrdia tots els seus fills, l'Església, que anuncia l'Evangeli a tothom i que recorre el camí amb alegria, perquè se sent al seu torn evangelitzada i receptora del missatge exigent de Jesús. És l'eterna reciprocitat del que sap donar i rebre, oferir i acceptar, escoltar i parlar. Tot és necessari com a resposta humana a l'acció i iniciativa de Déu en la història de salvació; enumera diversos exemples bíblics en les relacions de Déu amb la humanitat, i acaba recordant la importància de practicar les obres de misericòrdia, conegudes per tots des de la infància, sense separar mai les materials de les espirituals.

Que la Quaresma d'aquest any sigui molt benèfica per a cadascú i cadascuna, així com per a totes les nostres comunitats.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Joves lleidatans a la trobada europea de Taizé

Una vintena de lleidatans van participar en la trobada europea que la comunitat cristiana ecumènica de Taizé organitza cada final d'any.

La trobada, que ha congregat 15.000 joves, s'ha celebrat a la ciutat de València, amb la seva Catedral com a lloc de reunió per a les celebracions litúrgiques. Els joves van ser acollits, com és ja cos-

tum, per les parròquies i famílies de la ciutat.

Aquesta comunitat monàstica ecumènica es troba al poble de Taizé, a la Borgonya francesa. Formada per monjos protestants i catòlics que, des de fa més de 40 anys, acullen els joves d'arreu del món que hi peregrinen cercant un espai de silenci, pregària, reflexió i recerca de sentit.

Sopar de família amb el bisbe Salvador a les Llars del Seminari

El passat dia 23 de desembre, el bisbe Salvador va visitar el grup d'onze famílies que viuen actualment a les Llars del Seminari. Responia així a la invitació de compartir una estona amb els seus voluntaris, pares, mares i infants. Així, el bisbe Salvador va poder participar amb les famílies i el grup d'infants en la tradicional festa del Tió que, ben alimentat per a aquests darrers, va ser generós per alegria de tota la mainada.

Un cop els infants, acompanyats per alguns voluntaris, van passar a

una sala contigua a jugar, llurs mares i pares van poder dialogar amb el Sr. Bisbe. Aquesta estona va servir a aquests per explicar-li com s'hi troben, a les Llars. Un d'ells va expres-

sar que «sentia que entre tots formaven una gran família».

Per la seva part, el bisbe Salvador els va expressar també la seva alegria en compartir aquella estona i els va encoratjar a continuar lluitant per seguir endavant, malgrat les dificultats.

Finalment, les famílies, els voluntaris i el mateix Bisbe varen compartir un sopar amb plats típics, preparats prèviament pels mateixos veïns. Una quarantena de persones van compartir la joia de sentir-se units per ajudar-se a tirar endavant. Un bon missatge de Nadal!

L'Amor del Nen Jesús al centre penitenciari de Lleida

La vigília de Nadal vam tenir el goig de celebrar, a la capella del centre penitenciari de Lleida, l'Eucaristia de Nadal. Presidida pel nostre bisbe Salvador i concelebrada per cinc sacerdots del voluntariat de la Pastoral Penitenciària, va ser una celebració molt missionera, viscuda amb goig, pau i joia pels gairebé vuitanta interns que voluntàriament hi van participar.

Els interns i internes van llegir les lectures i pregàries, i el Sr. Bisbe ens va emocionar amb la seva felicitació nadalenca, mostrant-nos la misericòrdia de Déu en el petit Nen Jesús i com aquest ha volgut quedar-se entre els més pobres i desvalguts. El P. Javier, amb la guitarra, va animar-nos a cantar nades.

En acabar, i després de passar a besar el Nen Jesús, els interns van poder gaudir d'una estona per compartir tots junts una mica de torrons, dolços i refrescs, oferts i servits pels voluntaris de la Pastoral Penitenciària de Lleida.

Tallers i xerrades sobre el Nadal a la Parròquia de Sant Martí

Un any més, i com a preparació cristiana de les Festes de Nadal, els locals de la Parròquia de Sant Martí de Lleida van acollir el «Cicle de Nadal Josefina Barreu», que porta el nom de la que en fou inspiradora i fundadora. El Cicle, al qual hi han assistit un bon nombre de persones, ha comptat amb una introducció sobre el sentit del Nadal, a càrrec del seu rector, Mn. Daniel Gómez, i una altra d'història de les tradicions nadalenes, així com amb diversos tallers, un de guarniments i un altre de receptes de cuina nadalenca.

Segons la seva coordinadora, Margarita Peralta, el cicle també ha estat un èxit per la quantitat econòmica recollida que, com cada any, es destinarà a finalitats socials i caritatives.

Per la seva part, Conxita Cavero Barreu, filla de la creadora del Cicle, va felicitar les participants, i molt especialment a les organitzadores, per haver continuat amb aquesta activitat prenadalenca, pensada i creada per la seva mare: «Ella estaria avui molt contenta de veure amb quina fi-

delitat heu mantingut el seu Cicle de Nadal durant tots aquests anys, fins el punt que s'ha consolidat com una activitat parroquial i del barri. Gràcies en nom d'ella, que per molts anys puguem continuar preparant el Nadal tal com ella i nosaltres volem que sigui: Un Nadal cristià.»

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Ferides (i II)

A vuidria centrar la vostra atenció sobre una altra realitat: com tenir cura d'aquells que, després del fracàs irreversible de la seva unió matrimonial, han conretat una nova unió.

L'Església sap bé que una situació així contradiu el sagrament cristià. Amb tot, la seva mirada de mestra prové sempre d'un cor de mare, un cor que, animat per l'Esperit Sant, cerca sempre el bé i la salvació de les persones. Vet aquí el motiu pel qual sent el deure, «per amor de la veritat», de «discernir bé les situacions».

Si mirem aquestes noves unions amb els ulls dels fills petits —i els

petits observen—, amb els ulls dels infants, veurem encara més la urgència de desenvolupar en les nostres comunitats una acollença real vers les persones que viuen aquestes situacions. Per això és important que l'estil de la comunitat, el seu llenguatge, els seus testimoniatges, estiguin sempre adreçats a les persones, a partir dels petits. Ells són els que pateixen més en aquestes situa-

cions. Pel que fa a la resta, ¿com podem recomanar a aquests pares que facin tot el que puguin per educar els fills en la vida cristiana, donant el seu exemple d'una fe convinguda i practicada, si els mantenim a distància de la vida de la comunitat, com si estiguessin excomunicats? Cal actuar de manera que no afegim més càrregues de les que ja han de suportar aquells

que tenen fills i es troben en aquestes situacions!

Gràcies a l'aprofundiment complet dels Pastors, guiats i confirmats pels meus Predecessors, és molt gran la consciència que cal acollir fraternalment i atentament en l'amor i en la veritat els batejats que han establert una nova convivència després del fracàs del matrimoni sacramental; efectivament, aquestes persones no estan excomunicades, no ho estan!, i no han de ser tractades com si ho fossin: sempre han format part de l'Església.

(Dimecres, 5 d'agost de 2015.)

Cloenda del Cicle de Nadal 2015

Amb l'entrega dels premis dels concursos de pessebres l'Auditori Enric Granados va acollir, diumenge 10 de gener, la cloenda del Cicle de Nadal d'aquest any 2015.

El bisbe Salvador Giménez, el paer en cap, Àngel Ros, i el president de l'Agrupació llerdenca de Pessebris-

tes, Àngel León, van presidir aquest acte.

Més de 200 persones han participat enguany als diferents concursos convocats per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

Una de les persones en recollir el premi va ser el mestre Virgilio del Olmo, autor del pessebre de l'església

de Sant Pau de la Mariola, format per 300 figures, que va guanyar el primer premi especial per la seva monumentalitat.

Àngel Ros va referir-se a la base cristiana del Nadal, agraïnt la feina de les entitats de voluntariat de Lleida que treballen entorn de l'Església. «El Banc d'Aliments, la Fundació Jericó, Arrels o Càritas són manifestacions exteriors —va dir— del Nadal, perquè estan vinculades a l'atenció dels més febles.»

L'acte es va cloure amb una cantada de nades a càrrec de la coral infantil Escola Mitjana de Lleida, el conjunt de veus Amunt i a Ball, els centres musicals Dalcroze de Corbins i Lleida i la coral infantil Almenar.

Festa de la Sagrada Família

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, va participar el diumenge 27 de desembre, en la celebració de la festa litúrgica de la Sagrada Família de Natzaret, presidint l'Eucaristia celebrada a la parròquia que porta el mateix nom.

La missa va comptar amb la participació de representants de Pastoral de la Unitat i Delegació de la Família, així com de nombrosos fidels que ompliren el temple. El bisbe Salvador va expressar el seu desig de fer partícips, a tots, de la importància que té avui la institució de la família en la

nostra societat, i ho va significar amb el lema que aquest any ha proposat el Papa: «Família, Casa de la Misericòrdia.»

La coral Units pel Cant, que va participar en la celebració, va oferir com a cloenda un breu recital de nades.

Nou director de la Casa Sacerdotal del bisbat de Lleida

Amb data cinc de gener de 2016, el bisbe Salvador Giménez ha signat el nomenament de Mn. Jaume Pedrós Solé com a nou director de la Casa Sacerdotal, en substitució de Mn. Jordi Pardell Mateu.

REFLEXIONS

Fer de Maria

L'Església està cridada a ser allò que és: la comunitat dels seguidors de Jesús, que viuen segons el seu Esperit. És la Mare que ens engendra a la nova vida de l'Evangeli. Per a cada un de nosaltres, l'Església Mare es concreta en la nostra comunitat cristiana. La parròquia té la missió d'acompanyar-nos a Crist, a la seva Paraula i el seu Esperit. I probablement formem part d'algun grup o alguna associació eclesial. Totes aquestes institucions són petites comunitats cristianes que tenen la missió d'ajudar-nos a entendre i a viure l'esperit de l'Evangeli. Això comporta un esforç personal.

És bo recordar sovint que tot en l'Església està en funció de l'esperit del Senyor Jesús, des de l'Església universal o la nostra comunitat diocesana, fins a la parròquia o qualsevol grup cristià. Les institucions necessiten ordre i organització. També l'Església, tan gran, tan extensa i tan vella. El perill és que ens perdem en càrrecs i administracions, mentre que algun membre de les nostres comunitats, o potser molts, no dediquin mai una estona a fer de Maria: llegir l'Evangeli, reflexionar, pregar, acostar-se al Senyor Jesús, gustar el seu missatge, créixer en la comunió amb el seu Esperit.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 31 de gener:

- Visita Pastoral del Sr. Bisbe a la Vall d'Àger.
- 12 h, Eucaristia a la Parròquia de Sant Pere. Celebració de la Verge de l'Arcada.

► Dimarts, 2 de febrer:

- 10.30 h, celebració dels patrons de Vida Creixent. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- 18.30 h, Eucaristia a la Catedral, Mare de Déu del Blau.

► Dissabte, 6 de febrer:

- 10 h, Trobada de la Vida Consagrada. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

► Diumenge, 7 de febrer:

- 17.30 h, concert a la Catedral, «Del Blau i del Cel».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dimarts [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escan-

dinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mínims.

4. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / SI 1Cr 29,10-12 / Mc 6,7-13]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fundador; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, verge dominicana;

sant Josep de Leonessa, prevere caputxí.

5. ■ Divendres [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr. patrona de Calaf.

6. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.). [Is 6,1-2a.3-8 / SI 137 / 1C 15,1-11 / Lc 5,1-11]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

Diuenge IV de durant l'any

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, cenyex-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, sinó, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

▶ Salm responsorial (70)

R. *Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.*

En vós m'empari, Senyor, / que no en tingui un desengany. / Deslliureu-me, traieu-me del perill, / vós que sou bo; escolteu i salveu-me. R.

Sigueu el meu castell de refugi, / la meua roca salvadora. / Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. R.

Vós sou la meua esperança, Déu meu, / he confiat en vós, Senyor, des de petit. / Vós em traguéreu de les entranyes de la mare, / acabat de néixer em vaig emparar en vós. R.

D'un cap a l'altre del dia / els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu; / m'instruïu, Déu meu, des de petit, / i encara avui us proclamo admirable. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13)

Germans, el qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veïssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment coneixem només en part; després coneixerem del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat.» Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafarnaüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.» Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidón. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.» En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 1,4-5.17-19)

En los días de Josías, recibí esta palabra del Señor: «Antes de formarte en el vientre, te escogí; antes de que salieras del seno materno, te consagré: te nombré profeta de los gentiles. Tú cíñete los lomos, ponte en pie y díles lo que yo te mando. No les tengas miedo, que sino, yo te meteré miedo de ellos. Mira; yo te convierto hoy en plaza fuerte, en columna de hierro, en muralla de bronce, frente a todo el país: frente a los reyes y príncipes de Judá, frente a los sacerdotes y la gente del campo. Lucharán contra ti, pero no te podrán, porque yo estoy contigo para librarte.»

Oráculo del Señor.

▶ Salmo responsorial (70)

R. *Mi boca anunciará tu salvación.*

A ti, Señor, me acojo; / no quede yo derrotado para siempre; / tú que eres justo, líbrame y ponme a salvo, / inclina a mí tu oído, y sálvame. R.

Sé tú mi roca de refugio, / el alcázar donde me salve, / porque mi peña y mi alcázar eres tú, / Dios mío, líbrame de la mano perversa. R.

Porque tú, Dios mío, fuiste mi esperanza / y mi confianza, Señor, desde mi juventud. / En el vientre materno ya me apoyaba en ti, / en el seno tú me sostenías. R.

Mi boca contará tu auxilio, / y todo el día tu salvación. / Dios mío, me instruíste desde mi juventud, / y hasta hoy relato tus maravillas. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,31-13,13)

Hermanos:

El amor es paciente, afable; no tiene envidia; no presume ni se engríe; no es mal educado ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad. Disculpa sin límites, cree sin límites, espera sin límites, aguanta sin límites. El amor no pasa nunca. ¿El don de profecía?, se acabará. ¿El don de lenguas?, enmudecerá. ¿El saber?, se acabará. Porque limitado es nuestro saber y limitada es nuestra profecía; pero cuando venga lo perfecto, lo limitado se acabará.

Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre acabé con las cosas de niño. Ahora vemos confusamente en un espejo; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es por ahora limitado; entonces podré conocer como Dios me conoce. En una palabra: quedan la fe, la esperanza, el amor: estas tres. La más grande es el amor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,21-30)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a decir en la sinagoga: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír». Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de sus labios. Y decían: «¿No es éste el hijo de José?» Y Jesús les dijo: «Sin duda me recitaréis aquel refrán: "Médico, cúbate a ti mismo"; haz también aquí en tu tierra lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaüm.»

Y añadió: «Os aseguro ningún profeta es bien mirado en su tierra. Os garantizo que en Israel habla muchas viudas en tiempos de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses, y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías, a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos habla en Israel en tiempos del profeta Eliseo; sin embargo, ninguno de ellos fue curado, más que Naamán, el sirio.»

Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo empujaron fuera del pueblo hasta un barranco del monte en donde se alzaba su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y se alejaba.

COMENTARI

Jesús ha vingut a portar «Any de gràcia» per a tothom

Gran revelació! L'elecció divina precedeix fins i tot la pròpia existència humana: *Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta destinat a les nacions.*

La crida de Déu és prèvia a tota cronologia: des de l'eternitat Déu té un projecte per a cadascú.

La nostra missió avui és la mateixa de Jeremies: Vés a dir-los tot el que Jo et manaré. No tinguis por! No et podran abatre perquè Jo et faré costat.

Quin missatge cal proclamar avui al món?

Que tot valor és res quan manca l'amor.

Si tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels, però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets.

De quin «amor» parla l'Apòstol quan diu que «mentrestant subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor; però de tots tres l'amor és el més gran»?

Parla de l'amor però pensa en Jesucrist, imatge perfecta del Déu que és amor (1Jn 4,8).

L'amor és descrit amb una sèrie de qualitats que més aviat compendien totes les virtuts. Pau no qualifica l'amor de «carisma-do» sinó de camí incomparablement més gran. *Perquè cap carisma és del tot necessari per a tothom sinó que les manifestacions de l'Esperit que cadascú rep són en bé de tots (1Co 12,7).*

Però el camí incomparablement més gran de l'amor sí és del tot necessari per a tothom.

Jesús talla la lectura d'Is 61,2 precisament quan el text parla del dia que el nostre Déu farà justícia o dia de venjança del nostre Déu, interpretant-ho com dues actituds contraposades: any de gràcia per als jueus i dia de venjança divina per als nojueus.

Però Jesús no porta any de gràcia del Senyor per a uns (jo i els meus) i dia de venjança divina per als altres (els meus enemics) sinó any de gràcia per a tothom amb la seva misericòrdia.